

Звезде су твоје, зашто стојиш у мраку?

У нашем животу постоје ствари за које нисмо ни ми сами свесни да их можемо учинити у нашим животима. Самим тим, кад се сусретнемо са неким стварима за које смо мислили да се никада нећемо сусрести, дешава се преокрет у нашем животу.

Управо тај преокрет се десио у мом животу када сам из смера за форензику прешла у смер за фризера у школи “Вожд”. Форензика је била моја највећа љубав и једина ствар у којој сам хтела да успем. Из те школе сам била исписана због тога што мој брат има досије у полицији. Препоручили су ми да се испишем из ове школе, јер се тим послом нећу моћи бавити. Од тада сам размишљала шта даље и одлучила сам се за школу “Вожд”, смер фризер. Иако имам старију сестру фризерку, мислила сам да се нећу снаћи у том послу. Када сам први пут дошла на праксу, осећала сам страх и питала сам се да ли сам погрешила са том одлуком, да ли је то заиста за мене. Након пар дана праксе, наставница праксе Анђа споменула нам је такмичење у ком се такмиче фризери и да се на тим такмичењима раде разне фризуре. Моје прво спремање за такмичење и моја прва фризура коју сам имала да вежбам је мини-вал. Имала сам само месец дана за вежбање. Моје прво увијање мини-вала било је ужасно, али нисам хтела да одустанем, носила сам целу опрему за вежбање кући. Такмичила сам се сама са собом, вежбала сам по целе дане. Након пар недеља успела сам да савладам увијање мини-вала у задатој минутажи од 30 минута. Добила сам затим и другу фризуру, која се зове креативно плетење. Од разних плетеница на глави лутке морала сам да направим три руже са стране и гране које су се повезивале са ружама. Остало је две недеље до такмичења. Тензија је расла све више и више, било је дана када сам разочарана у себе и љута јер нисам успевала да урадим фризуру. Било је плакања, умора од рада... свега. Задала сам себи циљ да морам да успем, да морам да будем прва, да се само моје име чује. Тајмер, фризуре, све је било на месту, али напетост је све више и више расла. Дошао је дан за моје прво појављивање на такмичењу. То је био најстреснији дан у мом животу. Завршило се такмичење и прогласили су ме за 6. место у фризури мини-вал и 5. место у фризури креативно плетење. Од силне жеље и без концентрације изгубила сам контролу, било је пуно грешака. Мислила сам

да је то мој крај и да стварно нисам за тај посао, али нисам хтела да одустанем. Морала сам да се упознам што више са овим послом и овим занатом. И тако, средином летњег распуста одлучим да почнем да радим у фризерском салону. Упознала сам какав је то рад са муштеријама, разне фризури, шишања, фарбања, фенирања и остало. Почела је школа. Моја жеља и даље је све више и више расла за тим 1. местом на такмичењу. Поново након пар дана праксе наставница Анђа нас је обавестила да је такмичење 25. новембра. Ја сам, и поред школе и салона у којем сам радила већ два месеца, хтела да се пријавим за такмичење. Имала сам два месеца за припрему фризура: креативно плетење, подигнута фризура и чувени мини-вал. Рекла сам себи: “Ја ово могу! Нећу више бити разочарана у себе, него ћу то претворити у шансу за нови успех.” Балансирала сам апсолутно све: школу, посао, припрему за такмичење. У салону сам научила разне ствари, на припремама сам била све боља и боља. Дошао је дан такмичења: стрес, бес, паника. Све је и даље присутно, а жеља за 1. местом све већа и већа. Фризуру сам завршила, проглашење се и даље чека. Дошао је ред да прогласе победнике. Мислила сам да ја нећу бити једна од њих, све док ме нису прозвали - не за једно 1. место, већ за два 1. места: за фризури креативно плетење и подигнута фризура, а мини-вал 5. место.

Данас, након 2 године на овом смеру, у фризерском салону са разним муштеријама и фризурама и два освојена прва места, могу слободно да кажем да већу “казну” себи нисам могла да задам, а то је - упорност. Ако се плашите нових ствари, никада их нећете ни осетити, зато пробајмо све што нам живот пружа, јер ћемо увек негде наћи своју звезду на коју ћемо бити поносни како сија.

Мирсада Бислимовић, II-1